EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 9.12.2025
COM(2025) 748 final

ZPRÁVA KOMISE EVROPSKÉMU PARLAMENTU A RADĚ

o přezkumu nařízení (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání

1. ÚVOD

Obchodování se zbožím, které by mohlo být použito pro a) trest smrti a b) mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání je upraveno nařízením (EU) 2019/125[1] („nařízení“). Toto nařízení přijaté v roce 2005 vyjadřuje silné odhodlání EU vymýtit mučení a trest smrti.

Nařízení EU proti mučení pomohlo odstranit velký nedostatek v kontrole obchodu s ohledem na lidská práva. Zavedla se tím nebývalá závazná obchodní omezení na nejrůznější zboží, které často chybí v kontrolních seznamech vývozu zboží pro vojenské, dvojí nebo jiné strategické užití. Toto nařízení se u mezinárodních aktérů v oblasti lidských práv setkalo s velkým oceněním: například zvláštní zpravodajka OSN pro otázky mučení označila nařízení za „pozitivní příklad regionálního rámce zaměřeného na předměty určené k mučení nebo jinému špatnému zacházení“[2].

K podstatné změně nařízení, a zejména jeho procesních ustanovení, došlo v roce 2016. V roce 2019 bylo nařízení kodifikováno. V letech 2011, 2014, 2020 a 2025 byly přijaty akty v přenesené pravomoci za účelem aktualizace nebo rozšíření příloh nařízení.

V souladu s požadavky článku 32 nařízení jsou v této zprávě uvedeny informace o provádění nařízení a jeho dopadu od roku 2020 do poloviny roku 2025. Zpráva se zabývá zejména těmito oblastmi: změnami nařízení prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci; prováděním na vnitrostátní úrovni; požadavky na informace; činnostmi koordinační skupiny proti mučení a státních příslušníků EU v zahraničí v souvislosti s nařízením. Zpráva nabízí také přehled klíčových údajů podle nařízení a hodnotí provádění nařízení v souvislosti se základními zásadami relevantnosti, účelnosti, účinnosti, soudržnosti a přidané hodnoty EU.

2. NAŘÍZENÍ (EU) 2019/125

2.1 Cíl a hlavní ustanovení nařízení (EU) 2019/125

Cílem nařízení je zabránit trestu smrti na straně jedné a mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání v třetích zemích na straně druhé.

Za tímto účelem zavádí nařízení omezení obchodování se zeměmi mimo EU. Nařízení zejména:

i. zakazuje dovoz zboží (uvedeného v příloze II), které nemá jiné praktické využití než pro účely trestu smrti nebo mučení, do EU, jeho vývoz z EU či jeho tranzit přes EU. Rovněž je zakázáno poskytování jakékoli technické pomoci v souvislosti s takovým zbožím, zejména poskytování školení k jeho používání. Dále je zakázána reklama na takové zboží na internetu, v televizi, v rozhlase nebo na veletrzích;

ii. stanoví povinnost požádat předem o vývozní povolení, které se vydává případ od případu, pro zboží (uvedené v příloze III), jež by mohlo být použito pro tyto účely, ale které může mít také jiná oprávněná použití (vymáhání práva); toto povolení je

[1] Nařízení (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (Úř. věst. L 30, 31.1.2019, s. 1).
[2] A/78/324 ze dne 24. srpna 2023.

vyžadováno také pro poskytování technické pomoci nebo zprostředkovatelské služby v oblasti této kategorie zboží. Příloha III nezahrnuje: a) palné zbraně kontrolované podle nařízení (EU) č. 258/2012[3]; b) zboží dvojího užití kontrolované podle nařízení (ES) č. 428/2009[4]; c) zboží kontrolované v souladu se společným postojem 2008/944/SZBP[5];

iii. reguluje obchodování se zbožím – chemickými látkami nebo farmaceutickými látkami (příloha IV) – které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti (například přípravky, které by mohly být použity k popravě lidí injekční aplikací smrtelné dávky). Toto zboží bylo v roce 2011 zařazeno na seznam zboží, které podléhá kontrole vývozu. Byl zaveden zvláštní druh povolení („všeobecné vývozní povolení Unie“) pro kontrolu vývozu těchto anestetických chemických látek a k zabránění jejich předání pro použití při popravách injekční aplikací smrtelné dávky, aniž by byl omezen obchod s těmito chemickými látkami pro lékařské, veterinární či jiné legitimní účely[6]. Pokud vývoz léčivých přípravků vyžaduje vývozní povolení podle nařízení a na vývoz se vztahují rovněž požadavky týkající se vydání povolení podle mezinárodních úmluv o kontrole omamných a psychotropních látek, jako je Úmluva o psychotropních látkách z roku 1971, mohou členské státy pro splnění povinností, které jim toto nařízení a příslušná úmluva ukládá, použít jednotný postup.

Tranzit (přeprava zboží pocházejícího ze zemí mimo EU v rámci celního území EU, které prochází přes EU a je určeno pro třetí země) zboží podle přílohy II je zakázán. Tranzit regulovaného zboží uvedeného v příloze III obvykle zakázán není, ale zakázán je, jestliže je subjektu provádějícímu tranzit zboží „známa skutečnost, že jakákoli součást takto přepravovaného zboží má být použita k mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání ve třetí zemi“.

Nařízení neupravuje dovoz zařízení určeného pro vymáhání práva a souvisejícího zboží, které může být použito pro legitimní účely vymáhání práva, ale mohlo by také být zneužito k mučení a jinému špatnému zacházení, do EU ani jeho převod mezi členskými státy EU. Nařízení rovněž nezakazuje převod zboží, které je ze své podstaty protiprávní, nebo nevhodného zboží v rámci EU.

Nařízení je právně závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech EU; ukládá povinnosti „vývozcům“, jak jsou definováni v čl. 2 písm. n). Za provádění a prosazování nařízení jsou odpovědné členské státy. Za sledování dodržování zákazů a plnění požadavků uvedených v nařízení a týkajících se udělování licencí jsou odpovědné příslušné orgány členských států, jak jsou definovány v příloze I nařízení, přičemž za kontrolu toho, zda vyvážené nebo dovážené zboží splňuje požadavky nařízení, prováděnou na vnějších hranicích EU jsou odpovědné celní orgány.

[3] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 258/2012 ze dne 14. března 2012, kterým se provádí článek 10 protokolu Organizace spojených národů proti nedovolené výrobě střelných zbraní a jejich součástí, dílů a střeliva a obchodování s nimi, který doplňuje Úmluvu Organizace spojených národů proti nadnárodnímu organizovanému zločinu (protokol OSN o střelných zbraních), a stanoví vývozní povolení, opatření pro dovoz a tranzit palných zbraní, jejich součástí, dílů a střeliva (Úř. věst. L 94, 30.3.2012, s. 1).

[4] Nařízení Rady (ES) č. 428/2009 ze dne 5. května 2009, kterým se zavádí režim Společenství pro kontrolu vývozu, přepravy, zprostředkování a tranzitu zboží dvojího užití (Úř. věst. L 134, 29.5.2009, s. 1).

[5] Společný postoj Rady 2008/944/SZBP, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu (SZBP) (2020/C 85/01) (Úř. věst., C 85-1, 13.3.2020).

[6] Článek 20 a příloha V nařízení.

Nařízení vyžaduje, aby členské státy EU každý rok zveřejnily zprávy o činnosti podrobně uvádějící příslušné žádosti a povolení. Zahrnuje další opatření na usnadnění transparentnosti a zamezení tomu, aby jeden členský stát EU obcházel zamítnutí vývozní licence jiného členského státu. Obsahuje také ustanovení usnadňující pravidelný přezkum a změny seznamů zakázaného a regulovaného zboží, která umožňují členským státům EU podat Komisi ke zvážení řádně odůvodněnou žádost.

2.2 Omezení obchodování: klíčový nástroj k zamezení mučení a trestu smrti

Článek 5 *Všeobecné deklarace lidských práv*, článek 7 *Mezinárodního paktu o občanských a politických právech* a článek 3 *Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod*, a zejména *Úmluva OSN proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání* stanoví bezvýhradný, všeobecný zákaz mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání.

Valné shromáždění Organizace spojených národů vyzvalo v roce 2022 všechny státy, aby „*přijaly vhodná účinná legislativní, správní, soudní a jiná opatření k předcházení a zákazu výroby, obchodu, vývozu, dovozu a používání zařízení, která nemají žádné jiné praktické využití než pro účely mučení nebo jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání*“[7].

Absolutní zákaz mučení zakotvený v úmluvách OSN o lidských právech se na úrovni EU odráží v Listině základních práv Evropské unie („Listina“)[8]. Ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny stanoví, že nikdo nesmí být odsouzen k trestu smrti ani popraven. Článek 4 Listiny stanoví, že nikdo nesmí být mučen ani podroben nelidskému či ponižujícímu zacházení anebo trestání.

I přes povinnosti států podle mezinárodního práva stále po celém světě dochází k mučení a jinému špatnému zacházení. V posledních letech si mezinárodní komunita stále více uvědomuje nutnost regulovat a omezit obchod s některým zařízením určeným pro vymáhání práva, aby bylo zajištěno, že toto zboží není používáno k mučení nebo jinému špatnému zacházení. V posledních letech se také celosvětově množí výzvy občanské společnosti k přijetí dalších opatření na regulaci a omezení tohoto zboží.

V roce 2017 byla vyhlášena celosvětová Aliance za obchod bez mučení, inspirovaná nařízením EU, které spolupředsedala Evropská unie, Argentina a Mongolsko. Jejím cílem je významně ztížit na mezinárodní úrovni obchod se zbožím určeným k výkonu trestu smrti a mučení nebo se zbožím, které k tomu může být použito. Země, které se k této celosvětové alianci připojí, se mimo jiné zavazují přijmout prostřednictvím vnitrostátních právních předpisů a účinného prosazování účinná opatření k omezení obchodu se zbožím používaným k mučení a k výkonu trestu smrti.

Rezoluce Valného shromáždění OSN přijatá v roce 2019 z podnětu celosvětové aliance[9] pověřila generálního tajemníka OSN, aby vydal zprávu, v níž nastíní názory členských států na proveditelnost a možný rozsah řady možností, jak zavést společné mezinárodní normy pro obchod se zbožím používaným k mučení a k výkonu trestu smrti[10]. Rezoluce rovněž pověřila skupinu vládních expertů OSN, aby prozkoumala možnosti zavedení společných mezinárodních norem týkajících se obchodu se zbožím souvisejícím s mučením. Zpráva[11] předložená v roce 2022 je přesvědčivým argumentem pro to, aby Valné shromáždění OSN

[7] Rezoluce OSN přijatá Valným shromážděním dne 15. prosince 2022, A/RES/77/209. Mučení a jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání.
[8] Úř. věst. C 202, 7.6.2016, s. 389.
[9] A/RES/73/304 přijatá Valným shromážděním dne 28. června 2019.
[10] A/74/969 ze dne 28. července 2020.
[11] A/76/850 ze dne 31. května 2022.

zavedlo proces zaměřený do budoucna týkající se obchodu bez mučení s cílem regulovat obchod se zbožím souvisejícím s mučením.

V říjnu 2023 předložila zvláštní zpravodajka OSN pro otázky mučení na zasedání Třetího výboru tematickou zprávu „Světový obchod se zbraněmi, vybavením a zařízením používanými donucovacími orgány a jinými veřejnými orgány, které mohou být určeny k mučení a jinému krutému, nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestání“[12]. Zpráva obsahuje přílohu, v níž jsou uvedena zařízení, která jsou ze své podstaty zneužitelná a která by měla být zakázána, a další zprávu uvádějící zařízení určená pro vynucování práva, která by mohla být zneužita k mučení a obchod s nimiž by měl být regulován. Kromě doporučení, aby státy přezkoumaly a změnily své vnitrostátní právní předpisy a postupy týkající se uvedených předmětů, zvláštní zpravodajka rovněž vyzývá k vypracování mezinárodního nástroje pro obchod bez mučení s cílem doplnit a posílit stávající závazky týkající se předcházení a zákazu mučení a jiného špatného zacházení nebo trestání. V dubnu 2024 vydaly dva další zvláštní postupy OSN podobnou výzvu, v níž zdůraznily, že „státy by měly přezkoumat a změnit vnitrostátní právní předpisy a postupy a zastavit a zakázat výrobu, obchod a používání nástrojů a zařízení porušujících právo na důstojnost, život, bezpečnost a svobodu“[13].

Doporučení Rady Evropy o opatřeních proti obchodu se zbožím používaným k výkonu trestu smrti, mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, které přijal Výbor ministrů Rady Evropy v roce 2021[14], do značné míry odráží nařízení EU[15]. Doporučuje, aby členské státy Rady Evropy zakázaly obchod se zbožím a zařízením, která jsou ze své podstaty protiprávní; regulovaly vývoz a tranzit některých farmaceutických chemických látek a udělovaly licence a zavedly účinná vnitrostátní opatření pro kontrolu vývozu a tranzitu, pokud jde o obchod se zbožím a zařízením pro vymáhání práva, která mohou úředníci zneužít k mučení a jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Doporučení obsahuje tři dodatky, které uvádějí: i) zakázané zboží a zařízení, která jsou ze své podstaty protiprávní; ii) farmaceutické chemické látky používané při popravách injekční aplikací smrtelné dávky, jejichž vývoz a tranzit by měl být regulován a povolován na základě licence, a iii) kontrolované zboží a zařízení, která mohou mít legitimní použití při vymáhání práva v souladu s mezinárodními a regionálními normami v oblasti lidských práv, ale která mohou být zneužita k mučení nebo jinému nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání. Doporučení rovněž vyzývá všechny členské státy Rady Evropy, aby se připojily k celosvětové Alianci za obchod bez mučení. V době přípravy tohoto dokumentu jsou všechny členské státy Rady Evropy kromě tří členy celosvětové aliance[16].

2.3 Přezkum nařízení 2019/125 (článek 32)

Článek 32 nařízení vyžaduje, aby Komise předložila do 31. července 2020 a poté každých pět let Evropskému parlamentu a Radě souhrnnou zprávu o jeho provádění a posouzení jeho dopadu, která může obsahovat návrhy na jeho změnu. Nařízení stanoví, že při tomto přezkumu se posuzuje potřeba zahrnout do oblasti působnosti nařízení činnost občanů Unie v zahraničí.

Od členských států se požaduje, aby poskytly Komisi veškeré příslušné informace pro přípravu zprávy. Zvláštní oddíly zprávy se mají zabývat koordinační skupinou proti mučení zřízenou

[12] A/78/324 ze dne 24. srpna 2023.
[13] Odborníci OSN vyzývají k uzavření mezinárodní dohody o obchodu bez mučení |Úřad vysokého komisaře OSN pro lidská práva.
[14] CM/Rec (2021) 2.
[15] Boj proti mučení na celém světě: Doporučení Rady Evropy inspirované nařízením EU proti mučení – Služba nástrojů zahraniční politiky.
[16] Andorra, Ázerbájdžán a Turecko v současné době nejsou členy celosvětové Aliance za obchod bez mučení.

podle nařízení (článek 31) a jejími činnostmi a mají obsahovat informace o opatřeních přijatých členskými státy podle čl. 33 odst. 1 (sankce).

2.3.1 Zpráva o přezkumu nařízení z roku 2020

V roce 2020 byla Komisí předložena první zpráva o přezkumu[17], která se týkala činností v letech 2017, 2018 a 2019. Komise ve zprávě dospěla k závěru, že nařízení zaplnilo prázdné místo v kontrole obchodu EU založené na lidských právech a ukázalo se jako velmi užitečné pro podporu respektování lidského života a dodržování lidských práv.

Z hodnocení vyplynulo, že nařízení je prováděno uspokojivě, nicméně zpráva zdůraznila, že jeho oblast působnosti by měla reagovat na měnící se technologický a tržní vývoj a zohledňovat změny v povaze použití i zneužíváni zařízení pro vymáhání práva. Zmíněna byla také možnost vypracovat pokyny k praktickému uplatňování některých aspektů nařízení, jakož i prozkoumat možnosti důkladného monitorování případů porušení nařízení a konečného užití vyváženého zboží a sdílet informace o provádění nařízení, včetně posouzení rizik.

V neposlední řadě Komise navrhla zřídit skupinu odborníků, včetně zástupců příslušných nevládních organizací, mezinárodních organizací, akademické sféry a průmyslu, která by Komisi poskytovala poradenství, jak zefektivnit provádění nařízení.

2.3.2 Zpráva o přezkumu z roku 2025: Předmět této zprávy

Tato zpráva, druhá v pořadí, poskytuje informace o provádění a dopadu nařízení od roku 2020 do zveřejnění nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/928 ze dne 21. května 2025[18]. Pokud jde o některé aspekty provádění nařízení, konkrétně vývozní povolení a činnost koordinační skupiny proti mučení (viz oddíly 3.2, 3.3, 3.4 a 3.5), se však zpráva bude vztahovat i na činnosti do konce roku 2024, neboť údaje týkající se roku 2025 členské státy vykazují až v roce 2026.

Zpráva rovněž posuzuje provádění nařízení v souvislosti se základními zásadami relevantnosti, účelnosti, účinnosti, soudržnosti a přidané hodnoty EU. Toto posouzení se zaměřuje na to, zda nařízení splňuje svůj hlavní cíl (cíle) a zda se od roku 2020 neobjevily nové výzvy. Pomáhá to určit, zda je potřebné další opatření pro řešení případných zjištěných nedostatků.

3. PROVÁDĚNÍ NAŘÍZENÍ

3.1 Regulační rámec

Toto nařízení bylo původně přijato jako nařízení (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Bylo přijato dne 27. června 2005 a vstoupilo v platnost dne 30. července 2006[19]. Poslední změna byla přijata dne 21. května 2025 (viz oddíl 3.1.2).

Nařízení bylo kodifikováno jako nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání[20].

[17] COM(2020) 343 ze dne 30. července 2020.
[18] Úř. věst. L, 2025/928.
[19] Úř. věst. L 200, 30.7.2005, s. 1.
[20] Úř. věst. L 30, 31.1.2019, s. 1.

3.1.1 Přenesení pravomoci svěřené Komisi

V souladu s článkem 29 nařízení (EU) 2019/125 je Komisi svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem změny příloh I, II, III, IV, V, VI VII, VIII a IX nařízení. V čl. 29 odst. 2 nařízení se stanoví, že „přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období“. V souladu s čl. 29 odst. 2 nařízení přijala Komise dne 22. února 2021 zprávu týkající se přenesení pravomoci[21], v níž argumentovala ve prospěch prodloužení přenesení pravomoci přijímat akty v přenesené pravomoci o dalších pět let a vyzvala Evropský parlament a Radu, aby vzaly tuto zprávu na vědomí.

3.1.2 Změny nařízení

Komise je zmocněna přijímat akty v přenesené pravomoci, kterými mění seznam zboží, jež je zakázáno nebo kontrolováno.

Během vykazovaného období bylo nařízení třikrát změněno prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci, dvakrát v roce 2020 a jednou v roce 2025.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2020/621 ze dne 18. února 2020[22] změnilo přílohu I (aktualizovalo položky u několika příslušných orgánů) a přílohu V (doplnilo Gambii a Madagaskar na seznam zemí určení, na něž se vztahuje všeobecné vývozní povolení Unie) nařízení.

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2021/139 ze dne 4. prosince 2020[23] změnilo přílohy I a V nařízení s cílem zohlednit vystoupení Spojeného království z Unie[24].

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2025/928 ze dne 21. května 2025[25] změnilo přílohy II a III nařízení.

Jak je uvedeno ve zprávě Komise o přezkumu z roku 2020, seznam zboží popsaný v přílohách nařízení je třeba aktualizovat, aby bylo možné reagovat na změny na mezinárodním trhu v oblasti bezpečnosti a v používání a zneužívání zařízení pro vymáhání práva, jakož i na nové trendy a výzvy související s trestem smrti, mučením nebo jiným krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním.

Rychlý technologický vývoj zavedl na trhu v oblasti bezpečnosti nové nástroje pro vymáhání práva. Mučení a jiné špatné zacházení jsou přitom rozšířená nejen v místech zajištění, ale jsou běžná i v prostředí mimo vazbu, například v rámci policejního dohledu nad veřejnými shromážděními[26]. Nařízení Komise v přenesené pravomoci 2025/928 ze dne 21. května 2025 se těmito trendy zabývá a rozšiřuje kategorie zboží uvedené v přílohách II a III nařízení.

[21] COM(2021) 75.
[22] Úř. věst. 144, 7.5.2020, s. 1.
[23] Úř. věst. L 43, 8.2.2021, s. 5.
[24] Podle čl. 5 odst. 4 Protokolu o Irsku/Severním Irsku (Úř. věst. CI 384/1 ze dne 12. listopadu. 2019) se ustanovení práva Unie uvedená v příloze 2 protokolu vztahují na Spojené království a ve Spojeném království rovněž na Severní Irsko. V příloze 2 bodě 47 protokolu je uvedeno i nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/125 ze dne 16. ledna 2019 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (kodifikované znění).
[25] Úř. věst. L, 2025/928.
[26] https://fpi.ec.europa.eu/news/eus-fight-against-torture-and-other-ill-treatment-working-towards-torture-free-trade-2025-05-21_en.

Výše uvedené nařízení Komise v přenesené pravomoci vychází především ze závěrů uvedených ve zprávě Komise o přezkumu z roku 2020, rozsáhlých konzultací s koordinační skupinou proti mučení, práce neformální skupiny odborníků Komise pro provádění nařízení, zpráv zvláštní zpravodajky pro otázky mučení, zejména tematické zprávy z roku 2023 uvedené v oddíle 2.2, jakož i nevládních organizací s odbornými znalostmi v této oblasti.

3.1.3 Vnitrostátní prováděcí opatření

Nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech. Proto jsou jeho ustanovení týkající se zákazů dovozu a vývozu provedena v sazebníku TARIC[27]. Tak je zajištěno jednotné uplatňování v celém celním prostoru EU. Za jeho provádění odpovídají členské státy EU. Členské státy mají povinnost rozhodnout u regulovaného zboží uvedeného v příloze III a IV nařízení případ od případu, zda udělí povolení k vývozu, nebo žádost zamítnou.

Aby nedocházelo k obcházení, nařízení vyžaduje, aby příslušné orgány v členských státech uvědomily orgány všech ostatních členských států a Komisi, jestliže odmítnou povolení udělit, nebo jestliže existující povolení zruší. Proto má každý členský stát EU, jenž zvažuje udělit povolení k transakci, která je „v podstatě stejná“ jako transakce zamítnutá jiným členským státem, povinnost v době tří let po příslušném zamítnutí konzultovat členský stát, který o zamítnutí rozhodl. Pokud je přesto povolení uděleno, musí povolující členský stát poskytnout Komisi a všem členským státům podrobné vysvětlení svých důvodů. Při posuzování žádosti mají orgány vzít v úvahu zamýšlené konečné užití a riziko zneužití pro nezákonné účely.

Členské státy „neudělí povolení, pokud jsou oprávněné důvody se domnívat, že by zboží uvedené v příloze III mohlo být použito k mučení nebo jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, včetně soudem nařízených tělesných trestů, vykonávanému donucovacím orgánem nebo kteroukoli fyzickou nebo právnickou osobou, nebo použito k trestu smrti ve třetí zemi“.

Nařízení uvádí tyto zdroje informací, které mohou orgány využít pro svá rozhodnutí[28]:

- dostupné rozsudky mezinárodních soudů,
- zjištění příslušných orgánů OSN, Rady Evropy a Evropské unie,
- zprávy Evropského výboru Rady Evropy pro zabránění mučení, nelidskému či ponižujícímu zacházení a trestání a zvláštního zpravodaje OSN pro otázky mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání.

Další informace, které mohou orgány použít při rozhodování, zahrnují:

- dostupné rozsudky vnitrostátních soudů,
- zprávy organizací občanské společnosti a
- informace o omezeních vývozu zboží uvedeného v přílohách II a III uplatněných cílovou zemí.

Stejná kritéria platí při rozhodování o žádostech týkajících se dodávky zprostředkovatelských služeb nebo technické pomoci.

[27] Integrovaný sazebník Evropské unie je mnohojazyčná databáze, v níž jsou integrována všechna opatření související s celními, obchodními a zemědělskými právními předpisy EU. Viz nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987).

[28] Článek 12 nařízení uvádí neúplný seznam zdrojů, které by členské státy měly brát v úvahu při rozhodování o žádostech o vývozní povolení.

Ve vykazovaném období (2020–2024) oznámily členské státy Komisi 42 zamítnutých žádostí. Podrobnosti o udělených vývozních povoleních a zamítnutých žádostech ve vykazovaném období jsou popsány v oddíle 3.6.

Od příslušných orgánů v členských státech je podle článku 23 nařízení rovněž požadováno, aby zadaly do databáze Komise všechny údaje týkající se zamítnutých žádostí o vývozní povolení. V databázi, konkrétně elektronickém systému pro zboží dvojího užití (DUeS), je uveden daný příslušný orgán EU, konečné místo určení, daná položka, popis položky a jméno příjemce, jakož i konečného uživatele.

V nařízení je definován mechanismus doplňování zboží do přílohy II, III nebo IV, který umožňuje členským státům EU podat Komisi ke zvážení řádně odůvodněnou žádost. Komise ve vykazovaném období žádnou takovou žádost neobdržela.

Kromě seznamu zboží, u kterého je obchodování zakázáno nebo regulováno, nařízení také zahrnuje ustanovení umožňující členským státům EU autonomně zavést další vnitrostátní opatření k regulaci obchodování s některým dalším zbožím.

Podle článku 10 nařízení mohou členské státy přijmout nebo zachovat vnitrostátní opatření omezující přepravu, finanční služby, pojištění nebo zajištění a všeobecnou reklamu či propagaci zboží uvedeného v příloze II. Dále podle článku 14 nařízení mohou členské státy přijmout nebo zachovat zákaz vývozu a dovozu okovů, spojených řetězů a přenosných zařízení pro aplikaci elektrických šoků. Členské státy mohou také stanovit požadavek na povolení k vývozu nadměrných pout.

Kromě toho příslušné orgány členských států informují Komisi o své činnosti podle tohoto nařízení, mimo jiné o počtu obdržených žádostí. Výroční zpráva Komise vychází z informací poskytnutých členskými státy, včetně informací uvedených v národních zprávách vypracovaných podle čl. 26 odst. 3. Ve vykazovaném období přijala Komise zprávy o udělených a zamítnutých povoleních vývozu zboží, které by mohlo být použito k mučení nebo k výkonu trestu smrti, v členských státech v letech 2020[29], 2021[30], 2022[31], 2023[32] a 2024[33]. Přijetí zprávy o vývozních povoleních v roce 2025 se očekává ve druhém pololetí roku 2026.

3.2 Činnosti koordinační skupiny proti mučení

Po změně nařízení v roce 2016[34] byla zřízena koordinační skupina proti mučení, aby „posuzovala otázky týkající se uplatňování nařízení“. Tato koordinační skupina proti mučení, kterou vede Komise, slouží jako platforma pro zástupce členských států a Komise k výměně informací o správních postupech. Komise kromě toho v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů ze dne 13. dubna 2016[35] koordinační skupinu proti mučení konzultuje při přípravě aktů v přenesené pravomoci.

Ve vykazovaném období se konalo deset zasedání koordinační skupiny proti mučení[36].

[29] COM(2021) 632 ze dne 14. října 2021.
[30] COM(2022) 567 ze dne 31. října 2022.
[31] COM(2023) 689 ze dne 8. listopadu 2023.
[32] COM(2024) 529 ze dne 19. listopadu 2024.
[33] COM(2019) 445 ze dne 1. října 2019.
[34] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2134 ze dne 23. listopadu 2016, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1236/2005 o obchodování s některým zbožím, které by mohlo být použito pro trest smrti, mučení nebo jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání (Úř. věst. L 338, 13.12.2016, s. 1).
[35] Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.
[36] Zasedání koordinační skupiny proti mučení se konalo dne 12. října 2020; 10. března, 10. června a 24. listopadu 2021; 12. května a 1. prosince 2022; 27. dubna a 23. listopadu 2023; 6. června a 5. prosince 2024.

V souladu s čl. 31 odst. 4 nařízení předkládá Komise Evropskému parlamentu zprávu o činnosti, šetřeních a konzultacích koordinační skupiny proti mučení. Během vykazovaného období, na které se vztahuje tato zpráva, přijala Komise zprávy týkající se činností koordinační skupiny proti mučení v roce 2020[37], 2021[38], 2022[39], 2023[40] a 2024[41]. Přijetí zprávy o činnosti koordinační skupiny proti mučení v roce 2025 se očekává ve druhém pololetí roku 2026.

Koordinační skupina proti mučení uskutečnila během vykazovaného období technické výměny informací o nástrojích, které jsou k dispozici, konkrétně v elektronickém systému pro zboží dvojího užití (DUeS) Komise, což je bezpečný a zašifrovaný systém vytvořený pro výměnu informací mezi vnitrostátními orgány odpovědnými za kontrolu vývozu a Komisí. Ustanovení čl. 23 odst. 5 nařízení vyžaduje, aby příslušné orgány používaly tento systém k předávání informací o případech, kde byla žádost o vývozní povolení zamítnuta (tzv. zamítnutí).

V souladu se 48. bodem odůvodnění koordinační skupina proti mučení také zkoumala akty v přenesené pravomoci, kterými se mění přílohy nařízení, jež byly navrženy Komisí během vykazovaného období (viz oddíl 3.1.2 výše). V roce 2020 skupina projednala akt v přenesené pravomoci, kterým se mění příloha I nařízení, přijatý dne 18. února 2020, a také akt v přenesené pravomoci, kterým se mění přílohy I a V nařízení s cílem zohlednit vystoupení Spojeného království z Unie, přijatý dne 4. prosince 2020. V letech 2023 a 2024 uspořádala Komise několik technických konzultací se členy koordinační skupiny proti mučení zaměřených na akt v přenesené pravomoci, kterým se mění přílohy II a III nařízení a jenž byl nakonec přijat v roce 2025.

Koordinační skupina byla rovněž pravidelně informována o činnosti neformální skupiny odborníků Komise. Na závěr si koordinační skupina vyměnila názory na celosvětovou alianci a na mezinárodní vývoj v oblasti obchodu bez mučení. Komise skupinu informovala zejména o zprávě generálního tajemníka OSN za rok 2020, zprávě skupiny vládních expertů za rok 2022, jakož i o tematické zprávě zvláštní zpravodajky pro otázky mučení za rok 2023 (viz oddíl 2.2), včetně jejich významu pro posílení nařízení EU. V této souvislosti jednala koordinační skupina o pokroku při vytváření možných společných mezinárodních standardů v oblasti obchodu bez mučení.

3.3 Neformální skupina odborníků Komise

Neformální skupina odborníků Komise pro provádění nařízení EU proti mučení byla zřízena v roce 2021 v souladu se závěry zprávy o přezkumu provádění nařízení z roku 2020. Během vykazovaného období poskytovala neformální skupina odborníků Komisi technickou podporu jako poradce ohledně různých aspektů nařízení, včetně rozsahu zakázaného a regulovaného zboží. V únoru 2025 bylo funkční období skupiny prodlouženo o další dva roky[42].

[37] COM(2021) 633 ze dne 14. října 2021.
[38] COM(2022) 568 ze dne 31. října 2022.
[39] COM(2023) 694 ze dne 8. listopadu 2023.
[40] COM(2024) 530 ze dne 19. listopadu 2024.
[41] COM(2025) 482 ze dne 12. září 2025.
[42] https://ec.europa.eu/transparency/expert-groups-register/screen/expert-groups/consult?lang=cs&groupID=3762.

3.4 Transparentnost a informace

Ustanovení čl. 26 odst. 3 nařízení vyžaduje, aby členské státy vypracovaly veřejnou výroční zprávu o činnosti, která bude obsahovat informace o počtu obdržených žádostí, o zboží a zemích, kterých se tyto žádosti týkaly, a o rozhodnutích, která v případě těchto žádostí přijaly.

Rakousko, Česko[43], Dánsko[44], Maďarsko[45], Nizozemsko[46], Rumunsko[47], Španělsko[48] a Švédsko[49] informovaly Komisi o svých veřejných výročních zprávách o činnosti za rok 2024. Nařízení je zařazeno do přílohy 2 Protokolu o Irsku/Severním Irsku[50], která obsahuje seznam ustanovení práva Unie, která se vztahují na Spojené království a ve Spojeném království rovněž na Severní Irsko. Spojené království rovněž informovalo, že zveřejnilo svou výroční zprávu o činnosti za rok 2024[51]. Je třeba uvést, že podle čl. 26 odst. 3 nařízení veřejné zprávy neobsahují „informace, jejichž vyzrazení členský stát považuje za neslučitelné se svými základními bezpečnostními zájmy“.

Malý počet příslušných vnitrostátních orgánů zveřejnil informace na svých vládních internetových stránkách o pravidlech a regulaci zboží v rozsahu tohoto nařízení, aby tak informoval hospodářské subjekty o postupech vývozního povolování a o dalších požadavcích.

3.5 Prosazování kontroly vývozu

Za prosazování kontroly vývozu jsou odpovědné členské státy EU. V souladu s článkem 33 nařízení „členské státy stanoví sankce za porušení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující“. Členské státy EU proto stanoví vnitrostátní sankce za porušení nařízení fyzickými i právnickými osobami.

Tyto vnitrostátní sankce zahrnují správní i trestní sankce, které se obvykle pohybují od peněžitých pokut až po tresty odnětí svobody, včetně konfiskace zboží.

V průběhu vykazovaného období neinformovaly příslušné orgány Komisi o žádném porušení nařízení. Nařízení příslušným orgánům tuto povinnost nestanoví.

3.6 Vývozní povolení: nejdůležitější údaje

Komise shromažďuje údaje od příslušných orgánů, aby měla přehled o udělených nebo zamítnutých vývozních povoleních v souvislosti s kontrolovaným zbožím popsaným v přílohách III a IV nařízení.

---

[43] Česko: „Mučicí“ nástroje | MPO.

[44] Dánsko: https://eksportkontrol.erhvervsstyrelsen.dk/tilladelser-til-eksport-af-produkter-fordelt-paa-kategorinumre.

[45] Maďarsko: https://mkeh.gov.hu/index.php?name=OE-eLibrary&file=download&keret=N&showheader=N&id=292660.

[46] Nizozemsko: Het Nederlander exportcontrolebeleid in 2024 | Rapport | Rijksoverheid.nl.

[47] Rumunsko: https://economie.gov.ro/structura-organizatorica/directia-politici-comerciale/.

[48] Španělsko: https://comercio.gob.es/ImportacionExportacion/Informes_Estadisticas/Paginas/Hitorico_Material_Defensa.aspx.

[49] Švédsko: https://www.kommerskollegium.se/contentassets/77abf57e47584da190a1537a7ac025d2/arsredovisning-24.pdf.

[50] Úř. věst. CI 384/1 ze dne 12. listopadu 2019.

[51] Spojené království: https://www.gov.uk/government/collections/united-kingdom-strategic-export-controls-annual-report.

Na základě údajů ze zpráv Komise za období 2020–2024 lze počet udělených nebo zamítnutých vývozních povolení shrnout takto[52]: V roce 2020 bylo oznámeno celkem 247 povolení udělených 11 členskými státy. V roce 2021 oznámilo 9 členských států, že udělily celkem 275 povolení. V roce 2022 bylo oznámeno celkem 246 povolení udělených 10 členskými státy. V roce 2023 oznámilo 11 členských států, že udělily celkem 214 povolení. V roce 2024 bylo oznámeno celkem 248 povolení udělených 7 členskými státy. Celkový počet povolení udělených v průběhu celého pětiletého vykazovaného období (2020–2024) tedy činí 1 230.

Patnáct členských států informovalo Komisi, že ve vykazovaném období neobdržely žádné žádosti o povolení podle nařízení (EU) 2019/125.

Nařízení ukládá požadavek vývozního povolení, aby příslušné orgány mohly zkontrolovat, zda neexistují náznaky, že v případě vývozu může být zboží použito pro účely mučení nebo jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání (příloha III) nebo k výkonu trestu smrti (příloha IV). Za tímto účelem čl. 20 odst. 8 nařízení stanoví, že příslušný orgán by měl obdržet „úplné informace, zejména o konečném uživateli, zemi určení a konečném použití zboží“.

V průběhu pětiletého vykazovaného období bylo oznámeno 42 zamítnutých žádostí o vývozní povolení: 23 v roce 2020, 2 v roce 2021, 9 v roce 2022, 6 v roce 2023 a 2 v roce 2024.

Je třeba poznamenat, že ne všechny členské státy poskytují úplný výčet a/nebo informace o konečných uživatelích. Na základě údajů sdělených příslušnými orgány tak Komise nemůže mít podrobný přehled o konečném použití povolených vývozů za vykazované období.

Přehled: Oznámená vývozní povolení, která členské státy udělily a odmítly ve vykazovaném období 2020–2024

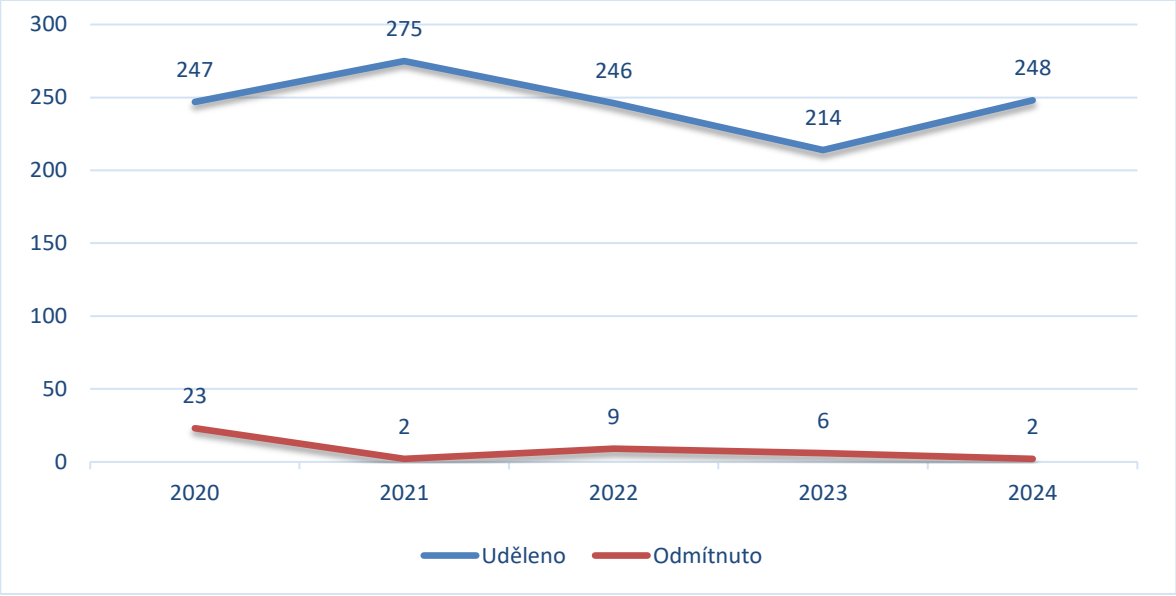

3.7 Občané EU v zahraničí

V rámci územní působnosti nařízení[53] je v současné době kontrolována nebo zakázána řada činností. Přestože to není povinnou součástí hodnocení, jak se nařízení provádí, článek 32 nařízení předpokládá, že při přezkumu je posuzováno, zda je nutné zahrnout činnosti občanů

[52] Součástí informací o počtu povolení udělených členskými státy není vývoz na základě všeobecného vývozního povolení Unie (příloha V nařízení).
[53] Článek 34 nařízení.

EU v zahraničí v oblasti působnosti nařízení. Tyto činnosti by mohly zahrnovat zprostředkování, propagaci/marketing a poskytování technické pomoci a školení.

Zpráva o přezkumu z roku 2020 se touto otázkou zabývala a uvádí, že „řešení uvedených problémů je v souvislosti s územním dosahem jurisdikce EU obtížné“. Dále se uvádí, že „v mezinárodním právu je v zásadě jurisdikce územní a stát ji nemůže vykonávat mimo své území s výjimkou výkonu podle přípustné úpravy odvozené od mezinárodních zvyklostí nebo od úmluvy“. Konstatuje se také nicméně, že „mezinárodní právo například povoluje trestat extrateritoriální činnosti občanů státu, pokud jde o trestné činy spáchané mimo jeho území[54]. V případě zvláště závažných trestných činů, které podléhají univerzální jurisdikci na základě mnohostranné úmluvy[55] nebo podle mezinárodního obyčejového práva, jako jsou genocida, válečné zločiny, zločiny proti lidskosti a mučení, může stát vykonávat jurisdikci v souvislosti s trestnými činy bez ohledu na místo spáchání trestného činu a bez ohledu na státní příslušnost pachatele nebo oběti“.

V závěru zprávy z roku 2020 se uvádí, že jednostranné rozhodnutí vykonávat jurisdikci mimo území EU je třeba pečlivě zvážit s ohledem na mezinárodní právo a praxi. Vzhledem k tomu, že skutečnost, zda stát může zákonně vykonávat extrateritoriální jurisdikci, je záležitostí mezinárodního práva, je důležité důrazně a účinně prosazovat obchod bez mučení na vhodných mezinárodních fórech, aby se posílila globální reakce na cíle, které se nařízení snaží podporovat. Dále je uvedeno, že by mohla být zkoumána nelegislativní opatření k zamezení některých nevhodných činností občanů EU a společností se sídlem v EU působících v zahraničí (jako je propagace zboží a služeb nebo jejich uvádění na trh a poskytování technické pomoci a školení o nevhodném či protiprávním používání zařízení pro vymáhání práva). Tato opatření by mohla zahrnovat například opatření ke zvýšení transparentnosti a informovanosti nebo opatření podporující účinné dodržování obecných zásad OSN v oblasti podnikání a lidských práv.

Současný přezkum potvrdil, že závěry zprávy o přezkumu z roku 2020 zůstávají v platnosti.

4. HODNOCENÍ PROVÁDĚNÍ NAŘÍZENÍ

4.1 Hodnotící kritéria a zdroje údajů

Komise posoudila provádění nařízení v souladu se svými pokyny pro zlepšování právní úpravy[56], přičemž do hodnocení začlenila podstatná hodnotící kritéria článku 32 nařízení a hodnotila tyto prvky:

- *relevantnost:* nakolik celkové cíle nařízení, jeho koncepce a vnitrostátní prováděcí opatření uvedená v nařízení reagují na priority EU v době, kdy bylo nařízení přijato, jakož i na současné priority,
- *účinnost:* jak účinně nařízení plní svůj účel. Zahrnuje to účinnost provádění členskými státy a dohledu vykonávaného Komisí, přičemž je posuzováno, zda u požadavků na informace něco nechybí nebo zda nejsou zdvojené, což by mohlo snižovat účinnost nebo účinné provádění nařízení, a zda jsou požadavky na předkládání zpráv odpovídající a přiměřené,

[54]Viz čl. 5 odst. 1 písm. b) Úmluvy proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání z roku 1984 ([přijaté dne 10. prosince 1984, která vstoupila v platnost dne 26. června 1987] 1465 UNTS 112; „Úmluva proti mučení“).

[55] Viz Ženevské úmluvy I–IV (1949).

[56] https://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/planning-and-proposing-law/better-regulation-why-and-how/better-regulation-guidelines-and-toolbox_en.

- *účelnost:* nakolik nařízení plní své cíle a priority EU,
- *soudržnost a doplňkovost:* nakolik je nařízení soudržné s ostatními příslušnými iniciativami EU a členských států a doplňuje je,
- *přidaná hodnota EU:* nakolik nařízení zvyšuje hodnotu jednotlivých opatření členských států EU.

Hlavními zdroji informací pro shromažďování důkazů pro posouzení byla písemná podání, konkrétně ve formě odpovědí na dotazníky/průzkumy[57], a rozhovory s klíčovými zúčastněnými stranami, včetně příslušných orgánů členských států EU, neformální skupiny odborníků a dalších specializovaných nevládních organizací, mezinárodních organizací, jako je OSN a Rada Evropy, a různých generálních ředitelství Komise. Posouzení shromážděných údajů a informací vedlo k těmto zjištěním.

4.2 Relevance

4.2.1 Politická hlediska

Nařízení ve znění původně přijatém v roce 2005 reagovalo na potřebu stanovit „pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi se zbožím, které by bylo možné použít pro účely trestu smrti, a zbožím, které by bylo možné použít za účelem mučení a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání.“ Tato pravidla měla odstranit zjištěný nedostatek v kontrole obchodu EU v souvislosti s lidskými právy a představovala první závazný nástroj na světě, který konkrétně řeší tuto problematiku. Aby si nařízení zachovalo svou relevantnost, byly v roce 2011, 2014, 2016 a 2025 změněny přílohy nařízení. Zúčastněné strany, které se podílely na přezkumu, potvrdily, že nařízení je z hlediska své priority, kterou je podpora obchodu bez mučení, i nadále relevantní, a přispívá tak k cíli EU vymýtit mučení a kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání po celém světě[58].

Kromě toho, že představuje první operační rámec na světě pro regulaci obchodu se zbožím souvisejícím s mučením, je jeho současná relevantnost potvrzena úlohou, kterou hraje jako zdroj inspirace pro práci v této oblasti v jiných zemích a organizacích (viz oddíl 2.2).

4.2.2 Relevantnost zařazeného zboží a služeb

V současné době nařízení zahrnuje širokou škálu **zboží**, které souvisí s trestem smrti a mučením.

Aby byl seznam zboží uvedený v přílohách nařízení stále relevantní, musí být stále aktualizován a pravidelně přezkoumáván. V závěru zprávy Komise o přezkumu z roku 2020 se uvádí, že seznam zboží musí reagovat na změny na mezinárodním trhu v oblasti bezpečnosti a v používání a zneužívání zařízení pro vymáhání práva, jakož i na nové trendy a výzvy související s trestem smrti, mučením nebo jiným krutým, nelidským či ponižujícím zacházením nebo trestáním. Za tímto účelem byl nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/928 ze dne 21. května 2025 aktualizován seznam zboží popsaný v přílohách nařízení (oddíl 3.1.2).

[57] Prostřednictvím písemného dotazníku poskytlo zpětnou vazbu 23 členských států, jedna mezinárodní organizace a tři nevládní organizace, které jsou členy neformální skupiny odborníků Komise. Komise rovněž obdržela podání od specializovaných nevládních organizací.
[58] Akční plán EU pro lidská práva a demokracii (2020–2027).

Zúčastněné strany, které se účastnily procesu přezkumu, celkově zdůraznily relevantnost oblasti působnosti nařízení, pokud jde o zboží a služby.

Komise zaznamenala, že zúčastněné strany široce podporují současnou strukturu nařízení, která rozlišuje mezi zbožím, které je ve své podstatě zneužitelné a obchod s ním je zakázán (příloha II), a zbožím, které může mít oprávněné použití a obchod s ním je regulován (přílohy III a IV). Současné seznamy zboží, které byly nedávno změněny, jsou obecně považovány za komplexní, vhodné a dobře cílené. Několik členských států a nevládních organizací, které se zúčastnily přezkumu, zdůraznilo význam nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2025/928 pro zachování relevantnosti nařízení. Zvláštní zpravodajka pro otázky mučení paní Alice Jill Edwardsová uvítala přijetí nařízení Komise v přenesené pravomoci s tím, že je „povzbudivé vidět takový pokrok v poněkud bezútěšném období, kdy bezpečnostní síly běžně překračují pravidla způsobů kontroly davu, které jsou slučitelné s lidskými právy“. Dále uvedla, že aktualizované nařízení „výrazně posílí ochranu před mučením a jiným špatným zacházením, k němuž dochází v důsledku zbraní a zařízení“[59].

Dva členské státy se domnívaly, že nařízení Komise v přenesené pravomoci je sice významným krokem správným směrem, ale že je i nadále nezbytné pokračovat v ostražitosti, monitorování a sdílení informací. Jeden členský stát v této souvislosti vyzval k zavedení mechanismu, který by členským státům umožnil pravidelně sdílet informace o nových trendech ve zneužívání zboží, nových typech zařízení nebo podezřelých činnostech. Jiný členský stát potvrdil relevantnost současné oblasti působnosti nařízení, ale zároveň zdůraznil, že seznam výrobků by měl zůstat pevně zakotven v posouzení rizik založeném na důkazech a zneužití a měl by zohledňovat širší kontext obchodní politiky.

Dvě nevládní organizace zabývající se lidskými právy, které se zapojily do přezkumu, poukázaly na to, že k mučení dochází i v prostředí mimo vazbu a k jinému špatnému zacházení pak v souvislosti s policejním dohledem nad veřejnými shromážděními. V této souvislosti doporučily, aby byl dále rozšířen rozsah zboží popsaného v přílohách nařízení, a nařízení tak bylo plně v souladu s doporučeními zprávy zvláštní zpravodajky OSN pro otázky mučení z roku 2023. Podle jedné z nevládních organizací by některé zboží, které je v současné době uvedeno na seznamu v příloze III, mohlo být přesunuto do přílohy II, například některá kontaktní zařízení způsobující elektrický šok, několik kinetických projektilů, vícehlavňová odpalovací zařízení a některé vícebodové zádržné systémy. Do přílohy II by mohlo být doplněno další zboží, například zbraně vysílající milimetrové vlny, a do přílohy III by mohlo být doplněno další zboží, včetně běžných pout, ručních úderných zbraní speciálně navržených pro účely vymáhání práva, zejména standardních obušků, jakož i některých akustických zařízení a zbraní a omračujících granátů.

Jedna nevládní organizace se domnívala, že nařízení je z velké části zaměřeno na fyzické zboží a opomíjí jiné než fyzické nástroje, jako je sledovací software, biometrické databáze a systémy kyberkontroly, které jsou stále častěji využívány k usnadnění mučení nebo špatného zacházení.

V případě zboží podle přílohy IV jsou v nařízení uvedeny některé chemické látky / léčivé přípravky určené k záchraně a zlepšení životů a zdraví pacientů, jež by však mohly být využity k injekční aplikaci smrtelné dávky. Na rozdíl od zboží uvedeného v přílohách II a III splňují tyto druhy chemických látek a léčivých přípravků základní funkci záchrany života, a proto je třeba opatření, která by mohla omezit obchodování s nimi, pečlivě posoudit, aby nedošlo k negativnímu dopadu na obchodování s legitimními dodávkami život zachraňujících léčivých přípravků.

[59] https://www.ohchr.org/en/press-releases/2025/08/un-expert-welcomes-revised-eu-regulations-against-trade-instruments-torture.

Podle jedné z organizací, která se zabývá prevencí zneužívání léčivých přípravků k injekční aplikaci smrtelné dávky, by jakékoli předčasné rozšíření seznamu v příloze IV mohlo zbytečně vyvolat tlak na dodávky důležitých život zachraňujících léčivých přípravků, ale je třeba být neustále ostražitý. V tomto smyslu je vhodné se zmínit o režimu samoregulace, který přijalo několik společností z EU, který zabraňuje v nesprávném používání léčivých přípravků vyvážených z EU. Tatáž organizace zdůraznila, že je důležité pozorně sledovat vývoj v oblasti používání plynného dusíku při popravách. V této souvislosti jeden členský stát navrhl, aby se zvážilo, zda doplnit plynný dusík do přílohy IV nařízení.

Při přezkumu zúčastněné strany rovněž potvrdily význam **služeb** zahrnutých do oblasti působnosti nařízení, tj. zprostředkovatelských služeb, technické pomoci, školení a reklamy související se zbožím, na které se nařízení vztahuje. Jedna nevládní organizace zabývající se lidskými právy se domnívala, že nařízení by se mělo vztahovat i na poskytování technické pomoci, která by mohla usnadnit nebo být použita k mučení a jinému špatnému zacházení, a to bez ohledu na zařízení, jímž se nařízení zabývá. Je však třeba uvést, že dodávání technické pomoci včetně školení je zakázáno nebo kontrolováno, pouze když se týká přímo zařízení, které spadá pod nařízení (příloha II nebo příloha III).

Při posuzování relevantnosti zařazeného zboží a služeb by bylo možné také uvažovat o doplnění ustanovení o cílovém konečném užití nebo univerzálního ustanovení do nařízení. Doplnění takového ustanovení obhajovaly nevládní organizace zabývající se lidskými právy, které se zapojily do přezkumu. Konkrétně by takové ustanovení umožnilo jednotlivým členským státům EU zastavit konkrétní předání určité položky, která není výslovně uvedena v přílohách II nebo III nařízení. Muselo by být zjištěno, že tato položka jednoznačně nemá žádné jiné praktické využití než pro účely trestu smrti, mučení a jiného špatného zacházení. Toto ustanovení by rovněž mohlo řešit případy, kdy existují důkazy, že případný převod položky neuvedené na seznamu by měl za následek její použití pro tyto účely.

4.3 Účelnost

4.3.1 Udělená povolení a zamítnuté žádosti

Podle údajů uvedených v této zprávě a předchozí zprávě Komise o vývozních povolení udělených v roce 2020, 2021, 2022, 2023 a 2024 (viz oddíl 3.5) je vhodné uvést, že značný počet členských států (15) neohlásil v tomto pětiletém období žádnou žádost o povolení. Dále některé členské státy hlásí výrazně více udělených povolení než jiné.

Uvedené údaje rovněž ukazují malý počet zamítnutých žádostí o udělení povolení na zboží (42 za toto pětileté vykazované období), přičemž služby podle nařízení nebyly předmětem žádného uděleného povolení (ani žádné zamítnuté žádosti). Za provádění jsou odpovědné příslušné orgány v členských státech.

Vnitřní postupy pro udělování vývozních povolení se mohou v jednotlivých členských státech lišit. Podle informací poskytnutých orgány členských států tyto postupy často zahrnují konzultace mezi různými ministerstvy, orgány a subjekty a rozhodnutí se přijímají na základě posouzení mimo jiné konečného použití, konečného uživatele a rizika zneužití. Zdroji informací, které jsou podkladem pro taková posouzení, je široká škála otevřených zdrojů, včetně zpráv OSN, EU, Rady Evropy a zpráv organizací občanské společnosti, jakož i dostupných vnitrostátních a mezinárodních soudních rozhodnutí. Některé členské státy rovněž zmínily analýzy provedené jejich orgány a velvyslanectvími, jakož i předchozí zamítnutí ze strany jiných členských států EU.

Ačkoli jsou dostupné informace o celkovém vnitrostátním posuzování rizik omezené, je zřejmé, že se v různých členských státech liší. V tomto ohledu řada členských států a nevládních organizací, které se účastnily přezkumu, poukázala na potřebu harmonizovat vnitrostátní postupy, pokud jde o postupy udělování povolení / zamítnutí žádostí o vývozní povolení.

Podle výše uvedených informací se zdá, že je potřebná určitá forma pokynů nebo osvědčených postupů Evropské unie k provádění nařízení (např. pokud jde o definici zařazeného zboží, posuzování rizik, zamítnutí žádostí, notifikace atd.) a že je třeba, aby příslušné orgány poskytovaly více informací o tom, jak je nařízení v praxi uplatňováno.

4.3.2 Veletrhy

Článek 8 nařízení zakazuje vystavovat nebo nabízet k prodeji jakékoli zboží uvedené v příloze II na výstavách nebo veletrzích pořádaných na území EU.

Některé členské státy povolují, podporují a/nebo spolupořádají veletrhy nebo výstavy zařízení pro vymáhání práva. Dvě nevládní organizace zabývající se lidskými právy, které se účastnily přezkumu, monitorovaly jeden z těchto veletrhů a v některých případech zjistily, že bylo vystavováno zboží, na které se vztahuje příloha II nařízení. Nevládní organizace zaznamenaly dobrou spolupráci s organizátory veletrhu, kteří nahlášené zboží odstranili a zavedli opatření s cílem předcházet vystavování zboží, na které se vztahuje příloha II, a řešit tyto situace.

Žádný z členských států, které se zapojily do přezkumu, nemá zvláštní protokol ani postup pro zajištění souladu s článkem 8 nařízení na výstavách nebo veletrzích. Jeden členský stát, který se zúčastnil přezkumu, navrhl, aby byly vypracovány pokyny s osvědčenými postupy pro orgány členských států a společnosti podílející se do pořádání veletrhů se zařízením pro vymáhání práva. Navrhla to i řada nevládních organizací, které přispěly k přezkumu.

4.3.3 Podávání zpráv

Jak je uvedeno v oddíle 3.3, v článku 26 nařízení jsou stanoveny požadavky na podávání zpráv příslušnými orgány. Všechny členské státy, které se zúčastnily přezkumu, považují tyto požadavky na podávání zpráv za přiměřené a úměrné.

Pouze osm členských států však potvrdilo, že v souladu s čl. 26 odst. 3 nařízení zveřejnily svou výroční zprávu o činnosti za rok 2024. Podle čl. 26 odst. 3 nařízení veřejné zprávy „neobsahují informace, jejichž vyzrazení členský stát považuje za neslučitelné se svými základními bezpečnostními zájmy“. Míra podrobností uvedených v těchto výročních zprávách nemusí vždy umožňovat přesné posouzení provádění nařízení na vnitrostátní úrovni. Jen málo členských států poskytuje veřejně dostupné informace o postupech posuzování rizik u zboží nebo o následných opatřeních přijatých za účelem sledování konečného užití, a neuvádějí ani objem a hodnotu příslušného zboží, nebo zda byly uplatněny sankce za porušení nařízení. Podobně je k dispozici jen málo informací o mechanismu oznamování a konzultací podle článku 23.

Ustanovení čl. 26 odst. 4 vyžaduje, aby Komise zveřejňovala výroční zprávu o činnosti. Všechny členské státy poskytují Komisi informace pro vypracování těchto zpráv. Ve vykazovaném období byly zveřejněny výroční zprávy týkající se vývozních povolení členských států udělených v letech 2020, 2021, 2022, 2023 a 2024. Nevládní organizace, které se podílely na přezkumu, považovaly výroční zprávu Komise za zásadní nástroj pro zajištění transparentnosti provádění nařízení, zejména vzhledem k tomu, že některé členské státy nezveřejňují své národní zprávy. Doporučily, aby Komise do výroční zprávy zahrnula další

relevantní informace, zejména pokud jde o udělená povolení a zamítnuté žádosti, včetně například o konečném použití, hodnotě a objemu zboží.

4.4 Účinnost

Z celkového hlediska splnilo nařízení specifický cíl účinnější kontroly obchodu EU s třetími zeměmi u zboží, které by mohlo být použito pro výkon trestu smrti nebo k mučení a jinému krutému, ponižujícímu či nelidskému zacházení nebo trestání. Zúčastněné strany, které se zúčastnily přezkumu, zdůraznily preventivní a normativní dopad nařízení. Několik členských států se domnívalo, že nařízení úspěšně brání obchodu se zbožím souvisejícím s mučením a jiným špatným zacházením, neboť odrazuje hospodářské subjekty od vývozu zakázaného zboží nebo zboží, které by mohlo být ve třetích zemích zneužito. Podle orgánu jednoho členského státu je účinný odrazující účinek v předcházejícím segmentu řetězce jedním z faktorů vysvětlujících současný omezený rozsah obchodu se zbožím, na které se vztahuje nařízení.

Jedna nevládní organizace se domnívala, že nařízení omezilo některé aspekty obchodu s některým zbožím souvisejícím s mučením. Zejména poukázala na to, že od vstupu nařízení v platnost se snížil objem zboží zařazeného do přílohy II nabízeného na veletrzích zbraní a na internetu společnostmi z EU. Podle nevládní organizace, která se zabývá prevencí zneužívání léčivých přípravků k injekční aplikaci smrtelné dávky, mělo nařízení významný a pozitivní dopad na zamezení vývozu některých evropských léčivých přípravků určených k injekční aplikaci smrtelné dávky a rovněž posílilo kontroly prováděné průmyslem a poskytlo jasný právní rámec na podporu společností při ochraně jejich dodavatelských řetězců.

Nevládní organizace, které se zúčastnily přezkumu, nicméně konstatovaly, že vzhledem k omezenému množství veřejně dostupných informací je obtížnější plně vyhodnotit účinnost nařízení. Aby bylo možné lépe posoudit, nakolik jsou zjišťovány a sankcionovány případy porušení nařízení, bylo by v tomto ohledu zapotřebí více informací o sankcích, které členské státy EU uložily podle článku 33 nařízení.

Celkově se zúčastněné strany domnívaly, že samotný vstup nařízení v platnost zvýšil povědomí hospodářských subjektů o kontrolách prováděných v EU. Kromě toho několik členských států uvádí informace o hlavních ustanoveních nařízení na internetových stránkách svého příslušného ministerstva/orgánu. Šest členských států rovněž uvedlo, že pořádají osvětové akce a/nebo provádějí cílená informační opatření. Jeden členský stát a tři nevládní organizace doporučily provádět další činnosti v oblasti zvyšování povědomí s cílem lépe propagovat nařízení a zajistit, že jeho ustanovením budou zúčastněné strany dobře rozumět. Jedna nevládní organizace navrhla, aby Komise poskytla standardní text a další pokyny k provádění nařízení, aby se zvýšila informovanost státních subjektů a zajistila konzistentnost vnitrostátních postupů.

Je obtížnější posoudit širší cíl, kterým je zabránit trestu smrti a mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání v třetích zemích, neboť je zde mnoho dalších přispívajících faktorů. Omezení obchodu s tímto zbožím a službami je pouze jedním prvkem v boji proti mučení. Kromě toho mučení a jiné špatné zacházení nezávisí pouze na sofistikovaných nástrojích; často se používají úplně běžné a snadno dostupné nástroje, např. obušky, hole, standardní pouta a nadměrná fyzická síla.

4.5 Soudržnost a doplňkovost

Aby byla zajištěna komplementarita, nařízení konkrétně odkazuje na jiné související nástroje nebo rámce EU a výslovně ze své oblasti působnosti vylučuje zboží, které pod ně spadá. Nařízení upravuje materiály, které nejsou uvedeny v žádném jiném právním nástroji, a v tomto

smyslu doplňuje jiné evropské regulační rámce. Nařízení není zaměřeno na zboží upravené v jiných nařízeních, pro něž již existuje systém povolování, tj.:

i. palné zbraně kontrolované podle nařízení (EU) č. 258/2012;
ii. zboží dvojího užití kontrolované podle nařízení (ES) č. 428/2009;
iii. zboží kontrolované v souladu se společným postojem 2008/944/SZBP a souvisejícím společným seznamem vojenského vybavení[60].

Přestože je tento přístup k zajištění doplňkovosti nástrojů pro kontrolu vývozu do značné míry úspěšný, nevládní organizace zabývající se lidskými právy, které se zúčastnily přezkumu, upozornily na některé nesrovnalosti. Některé látky k potlačení nepokojů, jako je pepřový sprej a *oleoresin capsicum* (OC), jsou do nařízení zahrnuty, zatímco jiné uvedené ve Společném vojenském seznamu EU, jako jsou běžné slzné plyny (plyn CS, plyn CR a plyn CN), zahrnuty nejsou, ačkoli se často používají pro usnadnění nebo provádění mučení a jiného špatného zacházení. Bylo by vhodné hledat způsob jak nejlépe zajistit, aby byly oba nástroje jednotnější, aby byly procesy schvalování licencí stejné a aby byla oznámení o zamítnutí žádosti o licenci předávána v obou režimech kontroly.

Nařízení je, pokud jde o jeho širší cíl v oblasti lidských práv EU, do velké míry soudržné s jinými příslušnými nástroji a iniciativami EU a doplňuje je. Je zde však prostor pro větší synergie mezi monitorováním lidských práv v třetích zemích na jedné straně a kontrolou konečného užití zboží a služeb vyvážených podle nařízení na straně druhé.

Stupeň soudržnosti a doplňkovosti s iniciativami na globální a regionální úrovni (celosvětová aliance, Rada Evropy) je vysoký. Během vykazovaného období stála Evropská unie na technické i diplomatické úrovni v čele iniciativ za zvýšení mezinárodního povědomí vlád o obchodování se zařízením používaným k mučení, špatnému zacházení a k výkonu trestu smrti. EU pokračovala v jednání s třetími zeměmi o této otázce, a to i v rámci celosvětové aliance.

4.6 Přidaná hodnota EU

Účelem přidané hodnoty EU je dosáhnout změny na základě zásahu EU nad rámec toho, co by mohlo být přiměřeně očekáváno od vnitrostátních opatření členských států.

Obchod je podle článku 207 Smlouvy o fungování Evropské unie oblastí, v níž má EU výlučnou pravomoc. Přidaná hodnota EU je u tohoto nařízení zřejmá s ohledem na to, že nařízení spadá do oblasti, v níž má EU výlučné pravomoci, a že cílů nařízení může tedy být nejlépe dosaženo na úrovni EU.

Ačkoli nařízení připouští, aby členské státy přijaly dodatečná opatření, lze opatření stanovená nařízením považovat za celkově přiměřená.

4.7 Koordinační skupina proti mučení

Koordinační skupina proti mučení má svůj právní základ v nařízení samotném. Složení koordinační skupiny, kterou řídí Komise, je omezeno na jednoho zástupce jmenovaného každým členským státem. Koordinační skupina proti mučení má konkrétní úkoly: může zkoumat otázky týkající se uplatňování nařízení, včetně výměny informací o správních postupech. Koordinační skupina proti mučení může vést *ad hoc* konzultace s vývozci,

[60] Společný vojenský seznam Evropské unie přijatý Radou dne 24. února 2025 (vybavení, na které se vztahuje společný postoj Rady 2008/944/SZBP, kterým se stanoví společná pravidla pro kontrolu vývozu vojenských technologií a vojenského materiálu (Úř. věst. C, C/2025/1499).

zprostředkovateli, poskytovateli technické pomoci a ostatními zúčastněnými stranami, jichž se nařízení týká. Podle 48. bodu odůvodnění nařízení má koordinační skupina proti mučení konkrétní úlohu při přípravě aktů v přenesené pravomoci, neboť prostřednictvím skupiny jsou s členskými státy vedeny formální konzultace o návrzích aktů v přenesené pravomoci předložených Komisí v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě o zdokonalení tvorby právních předpisů.

Členské státy, které přispěly k přezkumu, uznaly klíčovou úlohu koordinační skupiny proti mučení při zajišťování účinného a soudržného provádění nařízení. Celkově považovaly členské státy koordinační skupinu proti mučení za užitečnou platformu pro koordinaci a výměnu informací a osvědčených postupů. Některé členské státy považují koordinační skupinu proti mučení také za fórum pro diskusi o problémech souvisejících s prováděním nařízení, včetně otázek týkajících se vymáhání a právního a regulačního výkladu, jakož i soudržnosti a souladu vnitrostátních postupů členských států.

Dva členské státy v této souvislosti navrhly, aby na zasedání koordinační skupiny proti mučení byly prezentovány vnitrostátní postupy s konkrétními případovými studiemi, zejména členskými státy, které přijímají větší počet žádostí podle nařízení. Další tři členské státy doporučily, aby koordinační skupina proti mučení pravidelně projednávala konkrétní situace ve třetích zemích a vyměňovala si informace o metodice a ukazatelích pro posuzování rizik v oblasti lidských práv v cílových zemích. Byla rovněž zdůrazněna úloha koordinační skupiny proti mučení při dozoru nad trhem formou pravidelných výměn informací o technologickém vývoji, které by mohly být důvodem k aktualizaci příloh nařízení. Některé členské státy v této souvislosti vyzvaly k užší spolupráci s občanskou společností a zmínily zejména práci neformální skupiny odborníků. Na tento aspekt upozornily také některé nevládní organizace, které jsou členy neformální skupiny odborníků a zúčastnily se přezkumu. Konkrétně padl návrh zajistit výraznější propojení neformální skupiny odborníků a koordinační skupiny proti mučení, mimo jiné pravidelnými prezentacemi informací členy neformální skupiny odborníků na zasedáních koordinační skupiny proti mučení.

5. ZÁVĚRY A DALŠÍ POSTUP

Nařízení bylo přijato, aby vytvořilo nástroj Evropské unie k obchodování s třetími zeměmi se zbožím a souvisejícími službami, které by mohly být použity pro trest smrti, mučení a jiné kruté, nelidské či ponižující zacházení nebo trestání. Pomáhá prosazovat **úctu k lidskému životu a lidským právům**.

Nařízení nadále odstraňuje zjištěný nedostatek u kontroly obchodování EU s ohledem na lidská práva. Naplňováním svého hlavního cíle, kterým je přijmout účinná a konkrétní opatření proti mučení a jinému krutému, nelidskému či ponižujícímu zacházení nebo trestání, přináší **pozitivní příspěvek**.

Přezkum potvrdil, že nařízení je celkově **prováděno uspokojivě** a i nadále je vhodné pro daný účel. Lze je považovat za dostatečně robustní, a proto v této fázi není plnohodnotná legislativní aktualizace považována za nutnou.

Na druhé straně z přezkumu vyplynulo, že **vnitrostátní postupy** pro provádění nařízení se mohou v jednotlivých členských státech lišit, zejména postupy, na jejichž základě se rozhoduje o udělení vývozního povolení nebo zamítnutí žádosti o takové povolení. V tomto ohledu by bylo možné dále zvážit nelegislativní opatření na podporu účinnějšího a jednotnějšího provádění některých ustanovení nařízení.

Komise prozkoumá možnost vypracování **kontrolního seznamu**, pokud jde o **posuzování rizik**, včetně metodiky posuzování rizik v oblasti lidských práv v cílových zemích. Bylo by vhodné prozkoumat také vypracování zvláštního kontrolního seznamu týkajícího se **protokolů pro pořádání veletrhů a výstav**. Kromě toho bude dále podporována výměna osvědčených postupů mezi členskými státy, a to i v rámci koordinační skupiny proti mučení.

Rozsah zboží, na které se nařízení vztahuje, by měl i nadále držet krok s **technologickým vývojem a vývojem na trhu** a řešit **změny v povaze používání a zneužívání zařízení pro vymáhání práva**, jakož i **trendy v oblasti mučení a jiného špatného zacházení**.

V tomto ohledu **přezkum potvrdil relevantnost zboží a služeb, na které se vztahuje nařízení**, ve znění nařízení Komise v přenesené pravomoci z května 2025.

Během přezkumu se však jasně ukázalo, že je třeba zajišťovat **neustálou obezřetnost** a pravidelně diskutovat o případném dalším rozšíření zboží zahrnutého do příloh nařízení v souladu s výše uvedenými trendy. Při této činnosti se bude mimo jiné i nadále vycházet ze **zjištění** příslušných orgánů **OSN** a **zvláštní zpravodajky pro otázky mučení** a jiného krutého, nelidského či ponižujícího zacházení nebo trestání. Při posuzování příležitosti aktualizovat (nebo neaktualizovat) rozsah zařazených chemických látek je třeba i nadále pečlivě zvažovat rovnováhu mezi ochranou lidských práv a nutností chránit obchod s legitimními dodávkami **život zachraňujících lékařských potřeb**.

Komise prozkoumá proveditelnost **neformálního mechanismu varování** v rámci koordinační skupiny proti mučení a systematičtějšího sdílení informací a analýz, jakož i výměny informací o technologickém vývoji a vývoji na trhu a jejich využívání donucovacími orgány ve třetích zemích. Neformální skupina odborníků, jejíž důležitá úloha při poskytování technického poradenství byla v rámci přezkumu uznána, by se mohla do tohoto procesu zapojit předkládáním zpráv nebo ústními sděleními *ad hoc*.

Dále je třeba zkoumat možnosti bedlivého **sledování konečného použití** vyváženého zboží. Je zde také prostor pro větší **synergie** mezi monitorováním lidských práv ve třetích zemích na jedné straně a kontrolou konečného použití zboží a služeb vyvážených podle nařízení na straně druhé.

Uznává se také potřeba **větší transparentnosti a odpovědnosti**, zejména prostřednictvím zveřejňování výročních zpráv o činnosti. Dále přezkum upozorňuje na nutnost většího **sdílení informací** o tom, jak je nařízení prováděno, zejména s ohledem na posuzování rizik a zásady vydávání licencí. Do výročních zpráv Komise by mohly být případně zařazovány další relevantní informace, jako jsou údaje o konečném použití, porušeních a sankcích.

Jako první právně závazný regulační nástroj v této oblasti na světě slouží nařízení také jako **příklad pro přípravu podobných obchodních opatření** třetími zeměmi a mezinárodními organizacemi. EU by měla pokračovat ve sdílení svých zkušeností s nařízením s partnerskými zeměmi a organizacemi, které mají zájem přijmout opatření k zabránění obchodu se zbožím souvisejícím s mučením. Jako spolupředsedkyně celosvětové aliance bude EU i nadále podporovat iniciativy v oblasti obchodu bez mučení na mnohostranné úrovni, a to i na fórech OSN.